

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 000806 17 Кж 2
Бања Лука, 15.01.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осуђеног В.И., за обустављање извршења казне због застарјелости, одлучујући о жалби његовог браниоца изјављеној против рјешења Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 000806 09 К од 20.11.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 15.01.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважава се жалба браниоца осуђеног В.И., преиначава рјешење Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 000806 09 К од 20.11.2017. године и обуставља извршење казне затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) мјесеци изречене правоснажном пресудом тог суда број 12 0 К 000806 09 К од 22.09.2010. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 000806 09 К од 20.11.2017. године одбијен је приједлог браниоца осуђеног В.И. за обустављање извршења казне затвора.

Против овог рјешења благовремено је изјавио жалбу његов бранилац М.Љ.С., адвокат из Б., због погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи и захтјев уважи.

Пошто је испитао побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци из слjedeћих разлога:

Осуђени је правоснажном пресудом оглашен кривим због кривичног дјела угрожавања јавног саобраћаја из члана 410. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) мјесеци. Ова пресуда постала је правоснажна 22.03.2011. године и од тога дана почиње да тече рок застарјелости извршења изречене казне.

Првостепени суд све то правилно утврђује али када треба да примијени кривични закон чини грешку јер услове за оцјену застарјелости посматра кроз призму примјене блажег закона садржану у члану 9. став 1. новог Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: Законик). Због тога рокове застарјелости цијени на основу члана 113. став 1. тачка 5. ранијег КЗ РС, који су

дужи него нови рокови прописани Закоником, па када би се они примијенили застарјелост не би наступила.

Због свог примарно процесног карактера (поред материјалног) застарјелост није никаква привилегија за починиоца него је то институт донесен због опортунитета, па се зато питање примјене блажег закона у смислу одредбе члана 9. став 1. Законика не поставља у односу на застаријевање извршења казне. Према томе, ако није наступила до часа одлучивања апсолутна застарјелост се цијени према новом закону који је на снази, а то је у конкретном случају Кривични законик Републике Српске чије застарне рокове ваља примијенити.

Према одредби члана 97. став 6. Законика изречена казна се не може извршити када протекене три године ако је изречена казна затвора преко једне године, а према одредби члана 99. став 5. Законика застарјелост извршења казне настаје у сваком случају кад протекне двапут онолико времена колико се по закону тражи за застарјелост извршења казне, што је у овом случају шест година. Дакле, апсолутна застарјелост извршења изречене казне затвора осуђеном наступила је 22.03.2017. године и она се више не може извршити, на шта је жалба браниоца осуђеног основано указала.

С обзиром на изнесено ваљало је из наведених разлога жалбу браниоца осуђеног уважити на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић